

Nemzeti Hírelintézet uszályából Rudolf téren la. száraz, kemény köris-tölc-szil vastag dorong q-ként P. 3-ért kapható.

lőbb kötelességének, melynek teljesítésére a Széchenyi evangéliumnak ez az igéje ösztönzött: a tudományos emberfő mennyisége a nemzet igazi hatalma. Vitan felül áll, hogy Magyarország a Nyugat előrsének küldetését csak a kultúrával képes betölteni. A világra nézve meg az az érvényes, hogy amikor korunk közgazdasága a hadiipart uralja, csak a szellemi és erkölcsi erők menthetik meg a vérvörösz tervektől.

De vajon érdem-e a magyar kultúra szolgáltatásba való kötelességteljesítés? Legkevesébe! Csúpan becsületbeli tartozás lerovása az a Mindenható kegyelmével szemben, hogy magyarnak születtem.

Lehet, hogy az élet gyakorlati mesterei az idealizmust kényelmes álláspontnak minősítik, de hát az eszménynek éppen úgy meg kell előznie a realitást, mint a hajnalnak a delelést. Az idealisták a szendörgő emberiséget költögető pásztorsip, mely nélkül meg nem szólalhat az Élet szünfóniája. Ez a pásztorsip szolgáltatja a motivumot, melyre a mindennapi élet praktikumát hangszerelik. Az idealista az eszmények célkitűzése révén a kultúrának nem a tudós szó értelmében vett doktora, hanem a régi római észjárás szerint tanítója. Szabadjon tehát nekem is a doktori címet nem a tudós, hanem a tanító értelmében magamra vonatkoztatnom. Nem alszerénység mondanja ezt velem, hanem a közéleti működésem értékelésére irányuló igazságnak némi megközelítése.

A tanító azonban nemcsak célkitűzője az eszményeknek, hanem a kultúrának a legnemesebb értelmében vett technika is. Ugyanis mindazt az

értékét, amit a tudomány, a szépirodalom s a művészet termel, neki kell a tanítványok, sőt a nagyközönség lelkébe átültetni s ekként a gyakorlati élet számára forgalomképesé tenni. Ennek a feladatnak vagyok magam is a hitelesítője, mert engem nem rettent a szellem szabadságának a korlátiansága. A szellemi szépségnek ugyanis, miként az erkölcsnek szabályozó autonómiája van, mely kilöki magából a szennyet s csak az időtálló értékeket örökíti meg. A politikai szabadságot ideig-óráig lehet guzshakötni, de a szellemivel csak egyetlen diktatura hozható kapcsolatba és pedig az, amelyet ő maga gyakorol, melynek azonban önkéntes odaadással hódol meg a világ. A kultúra szolgálatára fölesküdtötteknek a tevékenysége nincsen katedrához kötve, végezheti azt az amatőr is, ha lelke rajongással telített, ha továbbá lendületes aktivitásra képes s ha végül működése az önzetlenség jegyében fogant. Ebben az értelemben, mint műkedvelő pedagógus vállalom a doktori cím adományozásának alapjául szolgáló „iudalmi érdeme”-ket.

— Befejezésül Mécs László egy versét idézem: „Tél jön. A sziv vénül s méz az orvossága.” A Ferenc József Tudományegyetem a tiszteletbeli doktori címmel való kitüntetéssel egy egész kaptár mézzel édesítette meg öreg szívemet. Erősen fogadom, hogy míg Istenem él, mindig szorgalmasan dolgozó méhe leszek a magyar kultúrának és hálásan hűséges fia a kegyes Anyának, a szegedi egyetemnek.

Szalay Józsefet beszéde végeztével lelkes tapsal ünnepelte a közönség.

ber elseje óta 112 famunkás lépett be a szövetség helyi csoportjába. Végül Varró Kálmán a szervezkedés további folytatására hívta fel a megjelenteket.

Baross-étteremben Vár n. 2. sz.
Minden **füstölt hablevés.**
pénteken

Hirtelen meghalt páter Bús Jakab

(A Délmagyarország munkatársától.) Súlyos betegség érte csütörtökön délelőtt a szegedi Jezsuita-rendet. A rendház egyik értékes tagja, páter Bús Jakab tragikus körülmények között **hirtelen meghalt**. Egyik szerzetestársával, páter Vargával indult el a kora délelőtti órákban a Kálvária-uccai rendházból a rend felsővárosi villája felé. A gyönyörű, őszi verőfényes uccákon beszélgetésbe merülve haladt a két szerzetes. Tizenegy óra után néhány perccel érték el a körtöltés mögött fekvő villa kapuját. Abban a pillanatban, amint átléptek a küszöbön, páter Bús Jakab hirtelen megtántorodott, majd élettelenül rogyott le a földre. Páter Varga rémülten kezdte élesztgetni, majd telefonált a mentőknek, akik néhány perccel múlva autón megérkeztek a helyszínre, de segítséget már nem nyújthattak, páter Bús Jakab halott volt.

A magas, szikártestű jezsuita atyát mindenki ismerte és tisztelte Szegeden. Itt született az Alföldön és innen került a pesti jezsuiták rendházába, mint fiatal szerzetes. Szerzetestársai is mindig nagy tisztelettel vették körül, mint a rend egyik legnagyobb tudású tagját. A kommuna alatt főnöke volt a budapesti rendháznak. A diktatura őt is bebörtönözte, hosszú hetekig synylódott a börtönökben, a kommuna bukása után szabadult ki. A börtön nem törte meg hitét, sem szívs élet-erejét. 1920-ban helyezték Szegedre, azóta, kevés megszakítással, állandóan a szegedi rendháznak volt a tagja. Volt tartományfőnöke a rendnek két ízben, Szegeden és Pesten házfőnöke. Széleskörű munkát fejtett ki, különösen a szegényügy terén tevékenykedett. A legkiválóbb teológusok egyikének tartották, halálát rendkívül érzékeny veszteségként könyvelik el.

Páter Bús Jakab hetvennégy éves volt, de ez a kor nem látszott meg rajta. Szikár, szívós teste megbirkózott az idővel. Beteg sohasem volt, a legutolsó napokban sem panaszkodott. Derűs nyugalommal végezte szerzetesi munkáját és töltötte be hivatását életének utolsó pillanataig.

A jezsuita-rend szombaton délután helyezi örök nyugalomra halottját. A Kálvária-uccai rendházból kísérik ki a belvárosi temetőbe.

Széleskörű nyomozás a tiltott műtétek ügyében

(A Délmagyarország munkatársától.) Algyőn nagy részvét mellett temették el az öngyilkossá lett Horváth Jánost, a vásárhelyi masszírozónő férjét. Az asszonyt tudvalévőleg sorozatos tiltott műtét elkövetésével vádolják és azért helyezték szabadlábra, mert meglehetősen jómódu. Vásárhelyen háza van és szökésétől nem kell tartani. A masszírozónő meg is jelent férjének a temetésén. Horváth Jánosné — hír szerint — tettének ódiu-mát egy fiatal vásárhelyi orvosra akarja hárítani. Az asszony eddig már több tiltott műtét beavatkozást ismert be, állítólag teljesen önállóan is végezte a tiltott műtéteket. A nyomozás széles körben tovább folyik.

Csillárok, rádiók, villanyszerelési munkák
legol- **Szöke**
osóbbak
villanyszerelőné, Tisza Lajos körút 57.
(Fáy Margit kézimunkaüzlet mellett)

Kozó-cipők

nagy vá-lasztékban olcsó árakon, garan-tált la minőségben.
Széchenyi-tér 8. (Kozó Mozival szemben.)

Bonyodalom a fényképész vadászkirándulásai körül

Egy vadásztársaság érdekes feljelentése egyik tagja ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Érdekes tárgyalás folyik most a rendőri büntetőbíróság előtt. Egy vadásztársaság tett feljelentést kihágás simén egyik tagja ellen, mert a megállapodás ellenére olyan időben is vadászgatott, amikor a társaság többi tagja nem jelent meg a vadászterületen.

Pár évvel ezelőtt történt, hogy a kérdéses vadásztársaság a környéken közösen bérelt vadászterületet. A társaság hat tagból állott, a szerződést 12 évre kötötték. A szerződés egyik kikötése az volt, hogy a társaság tagjai vasárnaponként közösen járnak vadászni, hétköznap a vadászterületet nem használják.

A társaság nagy szerencsével vadászgatott, vasárnaponként szépszámmal ejtették el a vadakat. Később a társaság tagjai között nézeteltérés tá-

madt, mert az egyik tag: egy szegedi fényképész, nem tartotta be a szerződés kikötéseit és vasárnap helyett, hétköznap járt ki vadászni. A vadászok ezt kifogásolták és felhívták a fényképészt, hogy a vadászaton tartson velük. A vadász azonban azzal érvelt, hogy neki vasárnap dolgoznia kell a műtermében, a fényképészek hétköznap tartanak munkaszünetet és ő máskor nem ér rá kijárni vadászni. Amikor sehogysen sikerült az egyezség, a vadásztársaság a rendőrségen feljelentést tett a fényképész ellen, vadászati kihágás miatt.

A tegnapi tárgyaláson nem sikerült tisztázni azt a kérdést, hogy a fényképésznek joga volt-e egyedül kijárni vadászatra. A kihágási bíróság most tanukat és szakértőket is kihallgat, hogy eldöntse: fennforog-e a kihágás a fényképész-vadász esetében.

Megkezdik a munkaidő ellenőrzését a szegedi asztalosműhelyekben

(A Délmagyarország munkatársától.) A Magyarországi Famunkások Országos Szövetségének szegedi csoportja csütörtökön Varró Kálmán elnöklésével taggyűlést tartott, amelyen a vezetőség jelentését Lajer Dezső titkár terjesztette elő. A jelentés részletesen foglalkozott a 48 órás heti munkaidő életbeléptetése óta a szegedi asztalosműhelyekben tapasztaltakkal, amelynek megszüntetése iránt most a rendőrség fogja a végrehajtási utasítás értelmében a szükséges intézkedéseket megtenni és az ellenőrzéseket gyakorolni.

— Az ellenőrzés foganatosítása most már lehetséges — mondotta Lajer —, mert a végrehajtási utasítás értelmében a 48 órás munkaidő beosztása egységesen történt meg minden szegedi asztalosműhelyben. Remélem, hogy nem akad Sze-

geden asztalosmester, aki ne tartaná be a 48 órás munkaidőt, mert, mint a lapokból értesültünk, Budapesten és más városokban 200 és 100 pengős pénzbüntetésekre, illetőleg 10—20 napi elzárásra büntették azokat, akik a 48 órás munkaidőt nem tartották be.

Beszámolt ezután Lajer arról, hogy a közeljövőben a munkabérmegállapító bizottságot is ki-nevezik, dr. Pálffy József polgármester a kinevezendők személyére vonatkozó javaslatát október 31-én felterjesztette az iparügyi miniszterhez.

Bozóki Lajos az országos közgyűlésen történeteket ismertette. Kitént jelentéséből, hogy Magyarország asztalosmunkássága talpra állt.

Ördög Ferenc, a csoport pénztárosa tette meg ezután jelentését, amely szerint Szegeden szeptem-